

Dosar nr.

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I PENALĂ
ÎN CHEIERE

Ședința publică din data de 27.06.2022

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE:
JUDECĂTOR:
GREFIER:

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă
este reprezentat prin procuror

Pe rol se află judecarea cauzei penale având ca obiect apelurile declarate de
Parchetul de pe lângă
Anticorupție și de către inculpații

și

precum și de către partea civilă

, împotriva sentinței penale nr. din data de
pronunțată de Tribunalul Călărași – Secția Penală, în dosarul nr.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns:

- apelantul-intimat-inculpat , personal și asistat de apărător ales,
avocat , în substituirea avocat ;

- apelantul-intimat-inculpat , personal;
lipsă fiind:

- apelanta-intimată-inculpată , prin lichidator judiciar
, pentru care a răspuns apărătorul desemnat din oficiu, avocat
, cu delegație pentru asistență judiciară obligatorie nr. , aflată la fila
189 vol. III dosar;

- apelanta-intimată-inculpată pentru care a răspuns
apărătorul ales, avocat conform împuternicirii avocațiale nr.
aflată la fila 166 vol. I dosar;

- apelantul-inculpat , pentru care a răspuns apărătorul ales, avocat
, conform împuternicirii avocațiale nr. , aflată la fila 12 vol. IV dosar;
- apelantul-intimat-inculpat , pentru care a răspuns apărătorul
ales, avocat , conform împuternicirii avocațiale nr. , aflată la fila
66 dosar;

- apelantul-inculpat
- apelantul-inculpat , pentru care a răspuns apărătorul ales, avocat
, conform împuternicirii avocațiale nr. , aflată la fila 18 vol. II
dosar;

- apelantul-inculpat , pentru care a răspuns apărătorul ales, prin
substituire, avocat

- apelantul-intimat-inculpat , pentru care a răspuns apărătorul
ales, avocat , în substituirea avocat , conform
delegației aflată la fila 142 vol. IV dosar;

- intimatul-inculpat

- apelanta-parte civilă.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,

Curtea, din oficiu, pune în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Dacă, în situația unei activități infracționale consumate sub imperiul Codului penal anterior, cu privire la care actul de sesizare a instanței a fost emis după intrarea în vigoare a Noului Cod penal, dar până la pronunțarea deciziei CCR nr.297 din 26 aprilie 2018 publicată în Monitorul Oficial din 25 iunie 2018, comunicarea, potrivit art.344 Cod procedură penală a copiei certificate a rechizitoriului precum și a încheierii pronunțată de judecătorul de cameră preliminară în conformitate cu art.346 alin(1) și (2) Cod procedură penală constituie acte întreruptive a cursului termenului de prescripție în sensul dispozițiilor art.155 alin.1 Cod penal”, respectiv suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, solicită admiterea sesizării ÎCCJ cu întrebarea astfel cum a fost formulată de instanță, apreciind că aceasta legătură cu soluționarea cauzei și este necesar a fi lămurită de ÎCCJ, având în vedere par. 73 din decizia CCR din data de 30.05.2022.

Apărătorul ales al apelanților-intimați-inculpați și

, având cuvântul, pune concluzii de admitere a sesizării ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept invocată de instanță din oficiu, apreciind că aceasta îndeplinește condițiile de admisibilitate.

Apărătorul ales al apelanților-inculpați

având cuvântul, solicită admiterea sesizării ÎCCJ pentru ca aceasta să dea îndrumările necesare.

Apărătorul ales al apelantului-inculpat

având cuvântul, solicită admiterea sesizării și suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Apărătorul ales al apelantului-inculpat

, având cuvântul, solicită respingerea sesizării ÎCCJ, apreciind că aceasta este inadmisibilă, întrucât decizia CCR nr. 297/2018 este destul de clară, iar cea din 30.05.2022 nu vine decât să interpreteze voința CCR.

Apărătorul din oficiu al apelantei-intimate-inculpate

, având cuvântul, pune concluzii similare.

CURTEA

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri pentru dezlegarea unei chestiuni de drept:

Expunerea succintă a cauzei :

Prin sentința penală nr. din data de , pronunțată în dosarul nr. , Tribunalul Călărași – Secția Penală a hotărât următoarele:

1. În baza art.396 alin.5 C.p.p. raportat la art.16 lit.b teza I C.p.p. a dispus achitarea inculpatei , pentru săvârșirea infracțiunii prev.de art.7 alin.1 și 3 din Legea nr.39/2003 cu aplicarea art.5 C.p.

În baza art.9 alin.1 lit.c alin.3 din Legea nr.241/2005 cu aplicarea art.41 alin.2 C.p. 1969, art.5 și art.71 ind.1 alin.3 C.p. 1969 a condamnat-o pe inculpata , la 10.000 lei amendă penală și la pedeapsa complementară prev.de art.53 ind.1 alin.3 lit.e C.p. 1969 constând în afișarea hotărârii de condamnare pe cheltuiala societății condamnate, în extras, la sediul ONRC Călărași, pe o perioadă de 3 luni.

În baza art.71 ind.7 alin.2 C.p. 1968 a făcut cunoscut societății inculpate că prin afișarea extrasului nu poate fi dezvăluită identitatea altor persoane.

2. În baza art.396 alin.5 C.p.p. raportat la art. 16 lit.b teza I C.p.p. l-a achitat pe **inculpatul** , pentru săvârșirea infracțiunii prev.de art.7 alin.1 și 3 din Lg.39/2003 cu aplicarea art.5 C.p.

În baza art.9 alin.1 lit.c, alin.3 din Lg.241/2005 cu aplicarea art.41 alin.2 C.p. 1969, cu aplicarea art.5 C.p., l-a condamnat pe inculpatul la 6 ani închisoare și la 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit.a teza a II-a, lit.b, lit.c C.p. 1969, ca pedeapsă complementară.

În baza art. 71 C.p. 1969 a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prev.de art.64 lit.a teza a II-a, lit.b, lit.c C.p. 1969, de la rămânerea definitivă a sentinței și până la terminarea executării pedepsei.

3. În baza art.396 alin.5 C.p.p. raportat la art.16 lit.b teza I C.p.p. a dispus achitarea **inculpatei** , pentru săvârșirea infracțiunii prev.de art.7 alin.1 și 3 din Legea nr. 39/2003 cu aplicarea art.5 C.p.

În baza art.9 alin.1 lit.c, alin.3 din Lg. 241/2005 cu aplicarea art.41 alin.2 C.p. 1969, cu aplicarea art.5 C.p., a condamnat-o pe inculpata la 6 ani închisoare și la 2 ani interzicerea drepturilor prev.de art.64 lit.a teza a II-a, lit.b, lit.c C.p. 1969, ca pedeapsă complementară.

În baza art.71 C.p. 1969 a interzis inculpatei exercitarea drepturilor prev.de art.64 lit.a teza a II-a, lit.b, lit.c C.p. 1969, de la rămânerea definitivă a sentinței și până la terminarea executării pedepsei.

4.În baza art.396 alin.6 C.p.p. raportat la art.16 lit.f C.p.p. a dispus încetarea procesului penal față de **inculpatul** , pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 367 alin.1 C.p. și art. 5 C.p., ca urmare intervenirii prescripției.

În baza art.48 C.p. raportat la art.9 alin.1 lit.c din Legea nr.241/2005 cu aplicarea art.5 C.p. l-a condamnat pe inculpatul la 3 ani închisoare.

În baza art. 66 lit.a,b și g C.p. a interzis inculpatului, ca pedeapsă complementară, exercitarea acestor drepturi pe o durată de 4 ani.

În baza art.65 C.p., a interzis inculpatului, ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prev. de art. 66 lit.a,b și g C.p.

În baza art. 105 C.p. a dispus anularea beneficiului liberării condiționate dispusă prin sentința penală nr. din 02.04.2018 a Judecătoriei Brăila, privind pe acest inculpat, din pedeapsa de 9 ani și 6 luni închisoare, aplicată acestuia prin sentința penală nr. din , a Tribunalului Brăila, definitivă prin Decizia penală nr. a Curții de Apel Galați.

A descontopit pedeapsa de 9 ani și 6 luni închisoare și 4 ani pedeapsă complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 lit.a teza a II-a, b și c C.p. 1969, aplicată inculpatului prin sentința penală nr. din a Tribunalului Brăila, definitivă prin decizia penală nr. a Curții de Apel Galați și a repus în individualitatea lor pedepsele de:

-9 ani închisoare și 4 ani pedeapsă complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 lit.a teza a II-a, b și c C.p.;

-5 ani închisoare aplicată prin sentința penală a Judecătoriei Brăila, definitivă prin decizia penală nr. C.A. Galați;

În baza art.34-36 C.p. 1969 și art.5 C.p. a dispus contopirea acestor pedepse cu pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată prin prezenta sentință, inculpatul , având de executat pedeapsa cea mai grea, respectiv 9 ani închisoare, sporită cu 1 an, în total 10 ani închisoare și 4 ani pedeapsă complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 lit.a teza a II-a, b și c C.p. 1969.

A aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev.de art.64 lit.,a teza a II-a, b și c C.p. 1969 și art.5 C.p. pe durata prevăzută de art.71 C.p. 1969.

În baza art.36 alin.3 C.p. 1969 și art.5 a dedus din pedeapsa aplicată prin sentință, durata executată în baza sentinței penale nr. a Judecătorei Brăila, respectiv durata arestării în Germania de la 20 august 2010, la 24 septembrie 2010 (dedusă prin sentința penală a Judecătorei Brăila) și de la data de 24.09.2010 până la data de 27.08.2013 și de la data de 19.11.2015 la 11.04.2018 (când a fost liberat condiționat prin sentința penală a Judecătorei Brăila).

A anulat nr emis în baza sentinței penale nr.79/2015 a Tribunalului Brăila și a dispus emiterea unui nou mandat de executare a pedepsei închisorii, conform hotărârii

5.În baza art. 396 alin.6 C.p.p. raportat la art. 16 lit.f C.p.p. a dispus încetarea procesului penal față de **inculpatul** pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 367 alin.1 C.p. și art. 5 C.p., ca urmare intervenirii prescripției.

În baza art. 48 C.p. raportat la art. 9 alin.1 lit.c din Legea nr.241/2005 cu aplic.art.35 alin.1 C.p. și art.5 C.p., l-a condamnat pe inculpatul la 3 ani închisoare.

În baza art.66 lit.a, b și g C.p. a interzis inculpatului, ca pedeapsă complementară, exercitarea acestor drepturi pe o durată de 2 ani.

În baza art.65 C.p., a interzis inculpatului, ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prev.de art.66 lit.a,b și g C.p.

În baza art.91 C.pen. a suspendat executarea pedepsei sub supraveghere și a stabilit un termen de supraveghere de 2 ani, conform dispozițiilor art.92 C.pen.

În baza art.93 alin.(1) C.pen. a obligat inculpatul ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere: a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune Ilfov, la datele fixate de acesta; b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa; c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile; d) să comunice schimbarea locului de muncă; e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art.93 alin.(2) lit.b) C. pen. a impus inculpatului să frecventeze unul sau mai multe programe de reintegrare socială derulate de către serviciul de probațiune sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art.93 alin.(3) C.pen., a dispus ca pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Primăriei oraș Voluntari, județul Ilfov sau , cu sediul în Voluntari, Bd. dul. , nr. , jud. Ilfov, pe o perioadă de 60 de zile lucrătoare.

A atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art.96 C.pen. privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

6. În baza art.396 alin.6 C.p.p. raportat la art.16 lit.f C.p.p. a dispus încetarea procesului penal față de **inculpatul** pentru săvârșirea infracțiunii prev.de art.367 alin.1 C.p. și art.5 C.p., ca urmare intervenirii prescripției.

În baza art.48 C.p. raportat la art.9 alin.1 lit.c din Legea nr.241/2005 cu aplic.art.35 alin.1 C.p. și art.5 C.p., l-a condamnat pe inculpatul la 2 ani închisoare.

În baza art.66 lit.a,b și g C.p. a interzis inculpatului, ca pedeapsă complementară, exercitarea acestor drepturi pe o durată de 1 an.

În baza art.65 C.p., a interzis inculpatului, ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prev. de art. 66 lit.a,b și g C.p.

În baza art.91 C.pen. a suspendat executarea pedepsei sub supraveghere și a stabilit un termen de supraveghere de 2 ani, conform dispozițiilor art.92 C.pen.

În baza art.93 alin.(1) C.pen. a obligat inculpatul ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere: a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune Iași, la datele fixate de acesta; b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa; c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice

deplasare care depășește 5 zile; d) să comunice schimbarea locului de muncă; e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art.93 alin.(2) lit.b) C.pen. a impus inculpatului să frecventeze unul sau mai multe programe de reintegrare socială derulate de către serviciul de probațiune sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art.93 alin.(3) C.pen., a dispus că pe parcursul termenului de supraveghere inculpatul va presta o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Consiliului local Iași, pe o perioadă de 60 de zile lucrătoare.

A atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art.96 C.pen. privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

7. În baza art.396 alin.7 C.p. raportat la art.16 lit.b teza I C.p.p. a dispus achitarea **inculpatului** pentru săvârșirea infracțiunii prev.de art.367 alin.1 C.p.

În baza art.48 C.p. raportat la art.9 alin.1 lit.c din Lg. 241/2005 cu aplic. art. 35 alin.1 C.p. și art. 5 C.p., l-a condamnat pe inculpatul la 2 ani închisoare.

În baza art.66 lit.a,b și g C.p. a interzis inculpatului, ca pedeapsă complementară, exercitarea acestor drepturi pe o durată de 1 an.

În baza art.65 C.p., a interzis inculpatului, ca pedeapsă accesorie, exercitarea drepturilor prev.de art.66 lit.a,b și g C.p.

În baza art. 91 C. pen. a suspendat executarea pedepsei sub supraveghere și a stabilit un termen de supraveghere de 2 ani, conform dispozițiilor art. 92 C. pen.

În baza art.93 alin.(1) C.pen. a obligat inculpatul ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere: a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune București, la datele fixate de acesta; b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa; c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile; d) să comunice schimbarea locului de muncă; e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. (2) lit. b) C. pen. a impus inculpatului să frecventeze unul sau mai multe programe de reintegrare socială derulate de către serviciul de probațiune sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art.93 alin.(3) C.pen., a dispus ca pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Administrației Domeniului Public sector 2 sau Administrației Domeniului Public sector 3 București, pe o perioadă de 60 de zile lucrătoare.

A atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art.96 C.pen. privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

8. În baza art.396 alin.6 C.p.p. raportat la art.16 lit.f C.p.p. a dispus încetarea procesului penal față de **inculpatul**, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 367 alin.1 C.p. și art. 5 C.p., ca urmare intervenirii prescripției.

În baza art. 48 C.p. raportat la art. 9 alin.1 lit.c din Lg. 241/2005 cu aplic. art. 35 alin.1 C.p. și art. 5 C.p., l-a condamnat pe inculpatul la 3 ani închisoare.

În baza art. 66 lit.a,b și g C.p. a interzis inculpatului, ca pedeapsă complementară, exercitarea acestor drepturi pe o durată de 2 ani.

În baza art.65 C.p., a interzis inculpatului, ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prev. de art. 66 lit.a,b și g C.p.

9.În baza art. 396 alin.5 C.p.p. raportat la art. 16 lit.b teza I C.p.p. a dispus achitarea **inculpatului** pentru săvârșirea infracțiunii prev.de art.7 alin.1 și 3 din Lg.39/2003 cu aplicarea art. 5 C.p.

În baza art.26 C.p. 1969, raportat la art.9 alin.1 lit.c, alin.2 din Lg.241/2005 cu aplicarea art.41 alin.1 C.p. 1969, cu aplicarea art.5 C.p., l-a condamnat pe inculpatul Ivan Bogdan la 5 ani închisoare și la 2 ani interzicerea drepturilor prev.de art.64 lit.a teza a II-a, lit.b, lit.c C.p. 1969, ca pedeapsă complementară.

În baza art.71 C.p. 1969 a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prev.de art.64 lit.a teza a II-a, lit.b, lit.c C.p. 1969, de la rămânerea definitivă a sentinței și până la terminarea executării pedepsei.

10.În baza art.396 alin.6 C.p.p. raportat la art.16 lit.f C.p.p. a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul _____, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 367 alin.1 C.p. și art. 5 C.p., ca urmare intervenirii prescripției.

În baza art.48 C.p. raportat la art.9 alin.1 lit.c din Lg. 241/2005 cu aplicarea art.35 alin.1 C.p. cu aplicarea art.396 alin.10 C.p.p. și art.5 C.p. l-a condamnat pe inculpatul Harasim Corneliu la 3 ani închisoare.

În baza art.66 lit.a,b și g C.p. a interzis inculpatului, ca pedeapsă complementară, exercitarea acestor drepturi pe o durată de 2 ani.

În baza art.65 C.p., a interzis inculpatului, ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prev.de art.66 lit.a,b și g C.p.

În baza art.105 C.p. a anulat beneficiul liberării condiționate dispusă prin sentința penală _____ a Judecătoriei Bistrița din pedeapsa de 5 ani și 6 luni închisoare aplicată inculpatului prin sentința penală nr. _____ a Tribunalului Botoșani, definitivă la data de 27.12.2017.

A descontopit pedeapsa de 5 ani și 6 luni închisoare stabilită în sarcina inculpatului Harasim Corneliu prin sentința penală nr. _____ a Tribunalului Botoșani.

A menținut anularea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei de 2 ani închisoare dispusă prin sentința penală nr. _____ a Tribunalului Botoșani și a menținut anularea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei de 2 ani și 6 luni închisoare aplicată prin sentința penală nr. _____ a Tribunalului Botoșani, dispusă prin sentința penală nr. _____ a Tribunalului Ilfov.

A repus în individualitatea lor pedepsele stabilite prin sentința penală nr. _____ a Tribunalului Botoșani și pe cele contopite prin sentința penală nr. _____ a Tribunalului Ilfov.

În baza art.36 alin.2 C.p. 1969 raportat la art.33-34 C.p. 1969, a contopit pedepsele de 4 ani închisoare, 2 ani închisoare și 2 ani închisoare stabilite prin sentința penală nr. _____ a Tribunalului Botoșani, pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare aplicată prin sentința penală nr. _____ a Tribunalului Botoșani, pedeapsa de 2 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr. _____ a Tribunalului București și pedeapsa de 4 ani și 6 luni închisoare aplicată prin sentința penală nr. _____ a Tribunalului Ilfov și pedeapsa de 3 ani, aplicată în cauză, inculpatului dându-i-se spre executare pedeapsa cea mai grea, de **4 ani și 6 luni închisoare, sporită la 6 ani.**

În baza art.36 alin.2 C.p. 1969 raportat la art.35 alin.3 C.p., cu aplic.art.5 C.p., a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii pe timp de 4 ani a exercitării drepturilor prev. de art. 64 alin.1 lit.a teza a II-a, b și c C.p. 1969.

A interzis inculpatului, ca pedeapsă accesorie, în baza art.71 C.p. 1969 exercițiul drepturilor prev de art. 64 alin.1 lit.a teza a II-a, b și c C.p. 1969.

A dedus din pedeapsa pronunțată prin sentință perioada executată de la 23.12.2015 la 24.10.2018, când a fost liberat condiționat, prin sentința _____ a Judecătoriei Bistrița.

A anulat _____ nr _____ din 27.12.2017, emis de Tribunalul Botoșani în baza sentinței penale nr. _____ a Tribunalului Botoșani și a dispus emiterea unui nou mandat de executare a pedepsei închisorii, conform hotărârii.

11. În baza art. 396 alin.5 C.p.p. raportat la art. 16 lit.b teza I C.p.p. a dispus achitarea inculpatului _____ pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 7 alin.1 și 3 din Lg. 39/2003 cu aplicarea art. 5 C.p.

În baza art. 26 C.p. 1969 raportat la art. 9 alin.1 lit.c, alin.3 din Lg. 241/2005 cu aplicarea art. 41 alin.1 C.p. 1969, cu aplicarea art. 5 C.p., l-a condamnat pe inculpatul _____

la 6 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit.a teza a II-a, lit.b, lit.c C.p. 1969, ca pedeapsă complementară.

În baza art.71 C.p. 1969, a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prev. de art.64 lit.a teza a II-a, lit.b, lit.c C.p. 1969, de la rămânerea definitivă a sentinței și până la terminarea executării pedepsei.

A admis cererea de despăgubiri civile formulată de partea civilă.

— și a obligat inculpații, în solidar, la plata despăgubirilor civile către această parte civilă, după cum urmează:

- pe inculpatul , în solidar cu , la plata sumei de 3719049 lei.
- și ,
- pe inculpatul , în solidar cu , la plata sumei de 1557392 lei;
- și ,
- pe inculpatul , în solidar cu inculpații , la plata sumei 104.125 lei;
- și ,
- pe inculpatul , în solidar , la plata sumei de 150.212 lei;
- și ,
- pe inculpatul , în solidar cu , la plata sumei de 215.173 lei;
- și ,
- pe inculpatul , în solidar cu , la plata sumei de 128.505 lei;
- și ,
- pe inculpatul , în solidar cu , la plata sumei de 204.149 lei;
- și ,
- pe inculpatul , în solidar cu , la plata sumei de 88478 lei;
- și ,

A menținut măsura sechestrului asigurator asupra bunurilor imobile și asupra sumelor de bani instituit prin Ordonanța Parchetului de pe lângă nr.

din , până la concurența sumei de 6.694.995, 64 lei.

A dispus comunicarea sentinței la sediile ONRC de la domiciliile tuturor inculpaților.

A obligat inculpații la câte 2000 lei fiecare cheltuieli judiciare către stat.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut, în fapt, următoarele:

Prin rechizitoriul nr. al Parchetului de pe lângă înregistrat la această instanță la data de 05.09.2016, sub nr. , au fost trimiși în judecată inculpații: pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, prev. de art.9 alin.1 lit.c, alin.3 din Legea nr.241 din 2005 și constituirea unui grup infracțional organizat, prev. de art.367 alin.1 C.p., cu aplic. art.38 C.p. și art.5 C.p.; , pentru săvârșirea infracțiunilor de evaziune fiscală, prev. de art.9 alin.1 lit.c, alin.3 din Legea nr.241 din 2005 și constituirea unui grup infracțional organizat, prev. de art.367 alin.1 C.p., cu aplic. art.38 C.p. și art.5 C.p.; , pentru săvârșirea infracțiunilor de evaziune fiscală, prev. de art.9 alin.1 lit.c, alin.3 din Legea nr.241 din 2005 și constituirea unui grup infracțional organizat, prev. de art.367 alin.1 C.p., cu aplic. art.38 C.p. și art.5 C.p.; , pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la evaziune fiscală prev. de art.48 C.p. rap. la art.9 alin.1 lit.c, alin. 3 din Legea nr.241 din 2005 și aderare la un grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. 1 C.p., cu aplic. art.38 C.p. și art.5 C.p.; , pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la evaziune fiscală prev. de art. 48 C.p. rap. la art. 9 alin.1 lit.c, alin.3 din Legea nr.241 din 2005 și aderare la un grup infracțional organizat, prev. de art.367 alin.1 C.p., cu aplic. art.38 C.p. și art.5 C.p.; , pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la evaziune fiscală prev. de art. 48 C.p. rap. la art.9 alin. 1 lit. c, alin.3 din Legea nr. 241 din 2005 și aderare la un grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. 1 C.p., cu aplic. art. 38 C.p. și art.5 C.p., , pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la evaziune fiscală prev. de art.48 C.p. rap. la art.9 alin.1 lit.c, alin. 3 din Legea nr 241 din 2005 și aderare la un grup infracțional organizat, prev. de art.367 alin.1 C.p., cu aplic. art.38 C.p. și art.5 C.p.;

, pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la evaziune fiscală prev. de art. 48 C.p. rap. la art.9 alin.1 lit.c, alin.3 din Legea nr.241 din 2005 si aderare la un grup infracțional organizat, prev. de art.367 alin.1 C.p., cu aplic.art.38 C.p. si art.5 C.p;

pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la evaziune fiscală prev. de art. 48 C.p. rap. la art.9 alin.1 lit.c, alin. 3 din Legea nr. 241 din 2005 cu aplic. art.35 alin.1 C.p. (trei acte materiale) si aderare la un grup infracțional organizat, prev. de art.367 alin.1 C.p., cu aplic. art.38 C.p. si art.5 C.p.;

, pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la evaziune fiscală prev. de art.48 C.p. rap. la art.9 alin.1 lit.c, alin. 3 din Legea nr.241 din 2005 si aderare la un grup infracțional organizat, prev. de art.367 alin.1 C.p., cu aplic.art.38 C.p. si art.5 C.p.

În esență, conform actului de sesizare, din probele administrate în cursul urmăririi a rezultat următoarea situație de fapt:

În perioada iulie 2008 – octombrie 2010, inculpații _____ și _____, administratori ai inc. _____ (cu denumirea anterioară _____), împreună cu inculpații _____ (administrator al _____) _____, _____ (administrator al _____) _____ – cu denumirea anterioară _____ (administrator al _____) _____ și al _____ și care a controlat în fapt _____ (administrator al _____)

Intermed S.R.L) și _____ (administrator al _____) au instituit o rețea infracțională care a vizat operaționalizarea unui amplu mecanism evazionist, în cadrul căruia au fost utilizate societățile comerciale pe care aceștia le-au deținut sau controlat, și prin intermediul cărora au derulat operațiuni comerciale cu eludarea normelor fiscale.

În perioada iulie 2008 – octombrie 2010, inculpații _____ și _____ în calitate de administratori ai _____ (cu denumirea anterioară _____) au înregistrat în evidențele contabile operațiuni fictive constând în achiziții de mărfuri și servicii de transport de la un număr de nouă societăți comerciale, în sumă totală de 17.976.991,45 lei, la care se adaugă TVA în valoare de 3.818.677,01 lei.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal, au declarat apel

_____, inculpații

și

și partea civilă

Printre motivele de apel, apărarea a invocat și incidența în cauză a dispozițiilor art. 16 alin. 1 lit. f C.p.p. în ceea ce privește intervenția prescripției răspunderii penale raportat la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 297 din 26 aprilie 2018, prin care s-a constatat faptul că „soluția legislativă care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea „oricărui act de procedură în cauză”, din cuprinsul dispozițiilor art 155 alin. (1) din Codul penal, este neconstituțională.”

Dezbaterile au avut loc în ședința din data de 14.04.2022, Curtea stabilind pronunțarea la data de 10 iunie 2022 și ulterior la data de 8 iulie 2022.

Prin decizia Curții Constituționale nr.358 din 26 mai 2022 publicată în Monitorul Oficial nr.565 din 09.06.2022 s-a constatat că dispozițiile art.155 alin.(1) din Codul penal sunt neconstituționale.

Examenul de admisibilitate a sesizării:

Constată că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este admisibilă, potrivit dispozițiilor art.475 Cod procedură peanlă, astfel:

Curtea este investită cu judecarea cauzei în apel iar, în conformitate cu art.552 Cod procedură penală, hotărârea instanței de apel rămâne definitivă la data pronunțării acesteia astfel că este îndeplinită condiția impusă de art.475 Cod procedură penală privind soluționarea cauzei în ultimă instanță.

Curtea, din oficiu, a identificat o **chestiune de drept**, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei și anume: "dacă în situația unei activități infracționale consumate sub imperiul Codului penal anterior, cu privire la care actul de sesizare a instanței a fost emis după intrarea în vigoare a Noului Cod penal dar până la pronunțarea deciziei CCR nr.297 din 26 aprilie 2018 publicată în Monitorul Oficial din 25 iunie 2018, *comunicarea, potrivit art.344 Cod procedura penală a copiei certificate a rechizitoriului precum și a încheierii pronunțată de judecătorul de cameră preliminară în conformitate cu art.346 alin(1) și (2) Cod procedură penală constituie acte întreruptive a cursului termenului de prescripție în sensul dispozițiilor art.155 alin.1 Cod penal*"

De lămurirea acestei chestiuni depinde soluționarea pe fond a cauzei întrucât vizează însăși rezolvarea acțiunii penale.

Chestiunea de drept enunțată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

Prioritar, Curtea apreciază necesară o scurtă reluare a problemelor teoretice ce țin de instituția prescripției răspunderii penale:

Necesitatea apărării sociale reclamă o reacție promptă și inevitabilă față de orice infracțiune savarsită prin tragerea la răspundere penală și sancționarea infractorului. Eficiența constrângerii penale depinde de operativitatea cu care este realizată, scopul său fiind cu atât mai bine îndeplinit cu cât intervine la un moment cât mai apropiat de acela al săvârșirii infracțiunii.

Aceasta impune descoperirea la timp a infractorilor și tragerea lor la răspundere penală, judecarea și condamnarea lor. Factorul timp este deci, esențial întrucât rezonanța socială a infracțiunii în conștiința publicului, urmele, probele sunt proaspete și vii în memoria martorilor și a infractorului însuși.

Viata a arătat însă că nu întotdeauna tragerea la răspundere penală și pedepsirea infractorilor se pot face în timp util iar trecerea timpului produce consecințe care pot afecta utilitatea constrângerii penale.

În aceste situații, din rațiuni de politică penală, a fost reglementată instituția prescripției penale.

Ca instituție de drept penal, prescripția răspunderii penale este o cauză care înlătură incidența legii penale, urmărirea, judecarea și condamnarea infractorului pentru o infracțiune comisă datorită trecerii unui anumit termen de la săvârșirea acesteia, prevăzut de lege, în anumite condiții, termen în care nu a avut loc soluționarea cauzei privitoare la acea infracțiune, printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

Potrivit naturii sale juridice prescripția răspunderii penale este pe planul dreptului penal o **cauză de stingere a răspunderii penale** iar pe planul dreptului procesual penal o **cauză care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale**. Aceasta înseamnă că încetează dreptul statului de a trage la răspundere pe infractor și a-i aplica o pedeapsă, prescripția operând ca o cauză cu generală aplicabilitate în cazul infracțiunilor, cu excepția celor declarate de lege imprescriptibile.

În reglementarea prescripției **stabilirea termenelor reprezintă un element esențial**. Termenele de prescripție sunt determinate în raport cu gravitatea infracțiunilor exprimate în pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea consumată.

Prin urmare, legea reglementează **expres termenul de prescripție** (art.154 alin (1) Cod penal) și **calcularea termenelor de prescripție** (art.154 alin(2) Cod penal).

Întrucât temeiul prescripției răspunderii penale îl constituie stingerea treptată a rezonanței sociale a faptei și uitarea ei odată cu trecerea timpului, tot prin lege a fost reglementată și **întreruperea cursului termenului de prescripție**, prin îndeplinirea,

înlauntrul termenului de prescripție prevăzut de lege a unor acte care readuc în conștiința socială rezonanța faptei și sentimentul de insecuritate.

Prin îndeplinirea actelor de tragere la răspundere penală efectul extinctiv al prescripției răspunderii penale se amână, cu fiecare act întreruptiv fiind reluat cursul prescripției prin începerea curgerii unui nou termen de prescripție.

Codul penal anterior a reglementat întreruperea cursului termenului de prescripție prin dispozițiile art.123 în conformitate cu care, curgerea termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act procesual care, potrivit dispozițiilor codului de procedura penală, trebuie să fie comunicat învinutului sau inculpatului.

Deci, nu orice fel de acte procesuale puteau întrerupe cursul prescripției ci numai acelea care trebuiau să fie comunicate învinutului sau inculpatului.

Astfel, conform reglementării din Codul penal anterior, doctrina penală a reținut că **acte de urmarire penală** cum ar fi punerea în mișcare a acțiunii penale, arestarea preventivă, efectuarea percheziției, prezentarea materialului de urmarire penală au efect întreruptiv și **acte de judecată penală** cum ar fi citarea inculpatului, comunicarea dispozitivului hotărârii, ascultarea inculpatului, rezolvarea unei cereri de către instanță, au de asemenea efect întreruptiv.

Acest efect întreruptiv înseamnă neluarea în calcul a timpului scurs de la săvârșirea infracțiunii până la data efectuării actului întreruptiv și **începerea curgerii din nou a termenului de prescripție calculat de la data actului întreruptiv.**

Astfel, legea prevede că după fiecare întrerupere începe să curgă din nou termenul de prescripție.

Întreruperea prescripției privește fapta săvârșită și deci produce efecte în rem (față de toți participanții).

Intrucât prin efectuarea de asemenea acte cu efect întreruptiv termenul de prescripție se reia de la capăt deplasându-se data la care se împlinește termenul prevăzut pentru ca prescripția să producă efecte iar continuarea efectuării acestor acte ar face ca, în mod practic, termenul de prescripție prevăzut de lege să nu fie niciodată împlinit, prin lege, s-a prevăzut, în mod expres, ca **prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi ar interveni dacă termenul de prescripție pentru acea infracțiune a fost depășit** (art.124 Cod penal anterior- **prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi ar interveni, dacă termenul de prescripție prevăzut la art. 122 este depășit cu încă o dată** - forma modificată prin Legea nr 63 din 17 aprilie 2012 pentru modificarea și completarea Codului penal al României și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal."

Dispoziția este preluată de Noul Cod penal în art. 155 alin (4) în conformitate cu care **termenele prevăzute la art. 154, dacă au fost depășite cu încă o dată, vor fi socotite îndeplinite oricâte întreruperi ar interveni.**

Întreruperea cursului prescripției răspunderii penale potrivit art.155 Noul Cod penal :

(1) Cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin **îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză.**

(2) După fiecare întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție.

(3) Întreruperea cursului prescripției produce efecte față de toți participanții la infracțiune, chiar dacă actul de întrerupere privește numai pe unii dintre ei.

(4) *Termenele prevăzute la art. 154, dacă au fost depășite cu încă o dată, vor fi socotite îndeplinite oricâte întreruperi ar interveni.*

(5) Admiterea în principiu a cererii de redeschidere a procesului penal face să curgă un nou termen de prescripție a răspunderii penale.

Prin decizia nr.297 din data de 26 aprilie 2018 publicată în Monitorul Oficial nr.518 din 25.06.2018 Curtea Constituțională a constatat că **soluția legislativă care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea „oricărui act de procedură în cauză”, din cuprinsul dispozițiilor art.155 alin.(1) din Codul penal, este neconstituțională.**

În esență, s-a reținut că dispozițiile art.155 alin.(1) din Codul penal instituie o soluție legislativă de natură a crea persoanei care are calitatea de suspect sau de inculpat o situație juridică incertă referitoare la condițiile tragerii sale la răspundere penală pentru faptele săvârșite. Curtea Constituțională a constatat că prevederile art.155 alin.(1) din Codul penal sunt lipsite de previzibilitate și, totodată, contrare principiului legalității încriminării, întrucât sintagma „oricărui act de procedură” din cuprinsul acestora are în vedere și acte ce nu sunt comunicate suspectului sau inculpatului, nepermițându-i acestuia să cunoască aspectul întreruperii cursului prescripției și al începerii unui nou termen de prescripție a răspunderii sale penale.

În considerente, (paragraf.34) Curtea Constituțională a constatat că soluția legislativă anterioară, prevăzută la art.123 alin.1 din Codul penal din 1969, **îndeplinea condițiile de previzibilitate** impuse prin dispozițiile constituționale analizate în prezenta cauză, **întrucât prevedea întreruperea cursului prescripției răspunderii penale doar prin îndeplinirea unui act care, potrivit legii, trebuia comunicat, în cauza în care persoana vizată avea calitatea de învinuit sau inculpat.**

Prin decizia Curții Constituționale nr.358 din 26 mai 2022 publicată în Monitorul Oficial nr.565 din 09.06.2022 s-a constatat că dispozițiile art.155 alin.(1) din Codul penal sunt neconstituționale.

Curtea a constatat că, în condițiile stabilirii naturii juridice a Deciziei nr.297 din 26 aprilie 2018 ca decizie simplă/extremă, în absența intervenției active a legiuitorului, obligatorie potrivit art.147 din Constituție, **pe perioada cuprinsă între data publicării respectivei decizii și până la intrarea în vigoare a unui act normativ care să clarifice norma, prin reglementarea expresă a cazurilor apte să întrerupă cursul termenului prescripției răspunderii penale, fondul activ al legislației nu conține vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale.**

Curtea a constatat că o astfel de consecință este rezultatul nerespectării de către legiuitor a obligațiilor ce îi revin potrivit Legii fundamentale și a pasivității sale, chiar și în ciuda faptului că deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție semnalau încă din anul 2019 practica neunitară rezultată din lipsa intervenției legislative.

Curtea a subliniat că rațiunea care a stat la baza pronunțării Deciziei nr.297 din 26 aprilie 2018 **nu a fost înlăturarea termenelor de prescripție a răspunderii penale sau înlăturarea instituției întreruperii cursului acestor termene, ci alinierea dispozițiilor art.155 alin.(1) din Codul penal la exigențele constituționale.**

Astfel, Curtea a observat că termenele de prescripție generală reglementate de dispozițiile art.154 din Codul penal nu sunt afectate de deciziile Curții Constituționale.

A arătat ca legiuitorul a nesocotit prevederile art.147 alin.(4) din Constituție, ignorând efectele obligatorii ale Deciziei nr.297 din 26 aprilie 2018 cu consecința creării unui viciu de neconstituționalitate mai grav generat de aplicarea neunitară a textului de lege „cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea”, care, în mod evident, nu prevede niciun caz de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale. Pentru restabilirea stării de constituționalitate este necesar ca legiuitorul să clarifice și să detalieze prevederile referitoare la încetarea cursului prescripției răspunderii penale, în spiritul celor precizate în considerentele deciziei anterior menționate.

Prin **Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.71/2022** publicată în Monitorul Oficial nr.531 din 30 mai 2022 s-a intervenit și **s-a statuat că:** la articolul 155 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(1) Cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză care, potrivit legii, trebuie comunicat suspectului sau inculpatului."

Curtea subliniază că: în toate explicațiile teoretice ale codului penal român, în cursuri și comentarii pe temă, la care s-a aliniat, în mod constant și necontroversat practica judiciară,

mari penaliști ai timpului de la remarcabilul Vintilă Dongoroz la Vasile Papadopol, George Antoniu, Costică Bulai, **întreruperea cursului termenului de prescripție a fost privită ca o cauză legală, obligatorie și absolută.**

S-a arătat că întreruperea cursului prescripției este **legală** întrucât actele întrerupătoare sunt expres prevăzute de lege, **obligatorie**, pentru că- dacă s-au efectuat acte întreruptive de prescripție, organele judiciare sunt obligate a le recunoaște efectul întrerupător și **absolută**, în sensul că produce efecte în cazul tuturor infracțiunilor pentru care răspunderea penală poate fi prescrisă.

Astfel, în toate cazurile, legea a prevăzut expres că au efect întreruptiv de prescripție actele care se comunică învinutului sau inculpatului.

Pentru a ști în privința căror anume acte există obligația de comunicare **doctrina- în mod unanim- a făcut trimitere la dispozițiile codului de procedură penală.**(Vintilă Dongoroz,Explicații teoretice ale codului penal român, vol.2 ediția a II-a revizuită.Editura Academiei Române, București 2003- filele 345 și urm; Vasile Papadopol,George Antoniu, Codul penal comentat și adnotat,Editura științifică,București 1972, filele 641 și urm).

O primă observație care se impune este aceea că textul art.155 alin(1) Cod penal a fost declarat neconstituțional întrucât era lipsit de previzibilitate și claritate în privința actelor cu efect întreruptiv.

A doua observație este aceea că termenul maxim de prescripție la care se poate ajunge prin întreruperea cursului prescripției ca și efectele întreruperii cursului prescripției- alin (2) , alin(3) și alin (4) ale art.155- **au rămas în fondul activ al legislației și nu sunt afectate de deciziile Curții Constituționale.**

Curtea constată că, în considerentele deciziei (paragraful 68) instanța de contencios constituțional a arătat că, deși a sancționat soluția legislativă prevăzută de art. 155 alin. (1) din Codul penal deoarece aceasta prevedea că se poate întrerupe cursul prescripției prin efectuarea de acte procedurale care nu sunt cunoscute suspectului sau inculpatului, prin comunicare sau prin prezența acestuia la efectuarea lor, Curtea nu a impus ca toate actele care se comunică suspectului sau inculpatului sau toate actele care presupun participarea suspectului sau inculpatului să fie privite ca acte care sunt apte să întrerupă cursul prescripției răspunderii penale, stabilirea acestora intrând în competența legiuitorului, **cu condiția esențială ca acestea să îndeplinească exigențele menționate de către instanța de contencios constituțional.**

În opinia Curții, luând în considerare că până la apariția deciziilor Curții Constituționale referitoare la întreruperea cursului termenului de prescripție, în mod constant și necontroversat, s-a considerat că actele care trebuie comunicate învinutului/ suspectului sau inculpatului precum și actele efectuate în prezența acestora (creația doctrinei) **au efect întreruptiv de prescripție,**

Având în vedere considerentele pe care s-a întemeiat decizia 358/2022 din 26 mai 2022,

Comunicarea, potrivit art.344 Cod procedura penală a copiei certificate a rechizitoriului precum și a încheierii pronunțată de judecătorul de cameră preliminară în conformitate cu art.346 alin(1) și (2) Cod procedură penală constituie acte întreruptive a cursului termenului de prescripție **întucât aceste acte relevă în mod clar și previzibil existența și persistența acțiunii de tragere la răspundere penală a inculpatului.**

Previzibilitatea și claritatea sunt asigurate prin aceea că inculpatul, în acest mod, cunoaște că reacția socială față de faptă și făptuitor își urmează cursul, că fapta și făptuitorul " se găsesc încă sub obiectivul conștiinței sociale" și deci nu sunt realizate condițiile pentru ca făptuitorul să fie scutit de răspundere penală.

Pentru aceste considerente, Curtea va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casați și Justiție iar potrivit art.476 alin(2) Cod penal va suspenda pronunțarea asupra cauzei până la soluționarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În temeiul art.476 alin(1) raportat la art.475 Cod procedură penală **dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:**

Dacă, în situația unei activități infracționale consumate sub imperiul Codului penal anterior, cu privire la care actul de sesizare a instanței a fost emis după intrarea în vigoare a Noului Cod penal dar până la pronunțarea deciziei CCR nr.297 din 26 aprilie 2018 publicată în Monitorul Oficial din 25 iunie 2018, *comunicarea, potrivit art.344 Cod procedura penala a copiei certificate a rechizitoriului precum si a încheierii pronunțată de judecătorul de cameră preliminară în conformitate cu art.346 alin(1) si (2) Cod procedură penală constituie acte întreruptive a cursului termenului de prescripție în sensul dispozițiilor art.155 alin.1 Cod penal*"

În temeiul art.276 alin(2) Cod procedură penală **suspendă cauza până la pronunțarea hotărârii prealabile** pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără apel de atac.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 iunie 2022.

Președinte,

Judecător,

Grélier,